

Μήνυμα Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

**Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι, Ὁσιώτατοι
Μοναχοὶ καὶ Μοναχαὶ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί,**

Κατὰ τὴν ἁγίαν νύκτα ταύτην ἀπευθύνω πρὸς ὅλους σᾶς ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ ὀλοψύχως συγχαίρω διὰ τὴν μεγάλην ἐορτὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως: τὴν ἐορτὴν τῆς πληρώσεως τῶν ἀρχαίων ἐπαγγελιῶν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὴν ἐορτὴν τῆς ἀνεκδιηγήτου ἀγάπης τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὴν δημιουργίαν Αὐτοῦ, τὴν ἐορτὴν ἐλεύσεως εἰς τὸν κόσμον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ - Μεσσίου.

Πολλὰ εἰπώθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων πατέρων διὰ μέσου τῶν αἰώνων περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Ἑνσαρκώσεως. Καὶ σήμερον ἐμεῖς, ὅπως καὶ οὗτοι πρότερον, ἐνωτιζόμενοι τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν προσευχῶν καὶ ὑμνωδῶν, μεθ' ἱερᾶς εὐλαβείας προσέχομεν τὴν Ἁγίαν Γραφὴν, τὴν ἱστοροῦσαν τὸ ἔνδοξον γεγονός τοῦτο, καὶ δέν παύομεν ἐκπληττόμενοι τοῦ ἐξαισίου θαύματος τούτου.

Ἀναλογιζόμενος τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ὁ Ὁσιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος γράφει χαρακτηριστικῶς: «Ὁ Θεὸς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, <...> ἔνωσε τὴν θεῖαν μετὰ τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως, ἵνα ὁ ἄνθρωπος θεὸς γένηται καὶ ἐν τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, τὸν θεὸν κατὰ χάριν γενομένῳ, μυστικῶς σκηνώσῃ ἡ Ἁγία Τριάς» (Λόγος Ι'). Ἐνῷ ὁ Ὁσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος οὕτω λέγει περὶ τῆς Θείας Ἑνσαρκώσεως: «*Νῦν ἡ Θεϊότης ἐσφραγίσθη ὑπὸ ἀνθρωπότητος, ἵνα ἡ ἀνθρωπότης καλλωπισθῇ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Θεϊότητος*» (Ὑμνοι τῶν Χριστουγέννων).

Ἀφουγκραζόμενοι τὰ σοφὰ ρήματα ταῦτα, ἅς ἐρωτηθῶμεν: πῶς νὰ καλλωπισθῶμεν διὰ τῆς θείας σφραγίδος ταύτης; Πῶς νὰ πετύχωμεν τὸ καθ' ὁμοίωσιν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καλοῦνται οἱ ἄνθρωποι; Πῶς νὰ ζήσωμεν προκειμένου νὰ *μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ἡμῖν* (Γαλ. 4.19); Ἀπλὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις: νὰ ἀκολουθήσομεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Σωτῆρος. Μὲ τὸν Ἀπόστολον Παύλον προτρέπω πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ μου: «*ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ*» (Γαλ. 6.2). Ἐν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν καλύπτετε τὸ πᾶν καὶ οὕτως εὐρήσητε εἰρήνην καὶ γαλήνην ψυχῆς. Ἐν τῇ μεγαλοψυχίᾳ ὑμῶν ἐπιδεικνύετε συγκατάβασιν πρὸς πάντας καὶ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν θά πρυτανεύσῃ ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν «*οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν*» (Ἰω. 16.22). «*Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν*» (Λουκ. 21.19) καὶ θά κληρονομήσετε τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Πόσον σημαντικὸν εἶναι ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ, ὅχι μόνον νὰ ἐνθαρρύνωμεν τοὺς ἄλλους νὰ

ἐφαρμόσουν τὰ ὑψηλὰ ἠθικὰ ἰδεώδη, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι ἀγωνιζόμενοι νά κάμνωμεν ταῦτα πραγματικότητα τῆς καθημερινῆς ἡμῶν ζωῆς καὶ πρωτίστως διὰ τῆς διακονίας τῶν πλησίων. Καὶ τότε, ἐλέω Θεοῦ, θά ἔχωμεν τοὺς ἀληθινούς καρπούς τοῦ πνεύματος: *ἀγάπην, χαράν, εἰρήνην, μακροθυμίαν, χρηστότητα, ἀγαθωσύνην, πίστιν, πραότητα, ἐγκράτειαν* (Γαλ. 5.22-23).

«Κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων» (Ἑβρ. 10.24).

Δι' ἀντιμετωπίσεως τῶν συγκρούσεως καὶ τῶν διαιρέσεων κατὰ πλεόν πειστικότερον τρόπον κηρύττομεν πρὸς τὸν κόσμον τὸν Γεννηθέντα Σωτῆρα καὶ ἐμπράκτως μαρτυροῦμεν τὸ ὑπέροχον κάλλος καὶ πνευματικὴν δύναμιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Εἰσήλθομεν εἰς τὸ ἔτος 2017. Μία ἀκριβῶς ἑκατονταετία μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὰ **γεγονότα, τὰ ὁποῖα** ἤλλαξαν ριζικῶς τὴν ζωὴν τῆς Ρωσσίας, μιᾶς μεγάλης πολυεθνικῆς χώρας, καὶ ἔριξαν ταύτην εἰς παραφροσύνην τοῦ εμφυλίου, ὅτε τέκνα ἐπανέστησαν ἐπὶ γονεῖς καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐστράφη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. **Αἱ ἐπακολουθήσασαι ἐκεῖναι ἀπώλειαι καὶ θλίψεις, διὰ τῶν ὁποίων διῆλθε ὁ λαὸς μας,** ἐπροκαθορίσθησαν ἐν πολλοῖς ὑπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς χιλιετοῦς κρατικῆς ὑποστάσεως καὶ τῆς μάχης κατὰ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως τῶν ἀνθρώπων μὲ ἀποτέλεσμα τὸ βαθὺ ρήγμα εἰς τὴν κοινωνίαν.

Μετὰ δέους καὶ εὐλαβείας ἀναπολοῦμεν τὸν ἀγῶνα τῶν Νεομαρτύρων καὶ τῶν Ὁμολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῶν ὁποίων, πιστεύομεν, ὅτι δέν ἐγκατέλειψεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν μας καὶ ἐνεδυνάμωνε τοῦτον πρὸς ἐπιτέλεσιν μεγάλων κατορθωμάτων τόσον εἰς τὸ πεδίον ἐργασίας, ὅσον καὶ εἰς τὸ πεδίον μάχης, τὰ ὁποῖα ἐστέφθησαν μὲ τὴν νίκην εἰς τὸν πλεόν φοβερώτερον πάντων τῶν πολέμων, μὲ τὴν ἐπανοικοδόμησιν τῆς χώρας, μὲ τὰ προκαλοῦντα τὸν θαυμασμὸν ἐπιτεύγματα.

Ὅφειλομεν τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνάδειξιν θαύματος παντὶ τῷ κόσμῳ, δηλαδὴ τὴν ἀναζωογόνησιν πίστεως καὶ εὐλαβείας τοῦ λαοῦ μας, διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν κατεστραμμένων ἱερῶν σεβασμάτων, διὰ τοὺς νέους Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς, ἡ ἴδια ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ὁρατὸν σημεῖον τῶν βαθειῶν ἀλλαγῶν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας εἰς τὴν ζωὴν μας ἀντιμετωπίσαμεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νά ἀντιμετωπίσωμεν καὶ σήμερον ἀρκετὰς δυσκολίας καὶ δοκιμασίας. Καὶ ὅμως ταῦτα πάντα ἔχουν πρόσκαιρον χαρακτῆρα καὶ ἐπομένως οὐδόλως φοβίζουσιν. Ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μᾶς ἔχει διδάξει πολλὰ καὶ ἀκόμη ἔχει νά προειδοποιήσῃ διὰ πολλὰ.

Πορευθοῦμεν, λοιπὸν, ἀφόβως τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, *διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*. Ἐνδυναμούμεθα ἐν τῇ πίστει, *διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*. Στηριζόμεθα ἐν ἐλπίδι, *διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*. Αὐξανόμεθα ἐν

ἀγάπη καὶ ποιήσωμεν ἔργα ἀγαθὰ, διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μας ἀναθῶμεν εἰς τὸν Κύριον, διότι Οὗτος εἶναι «ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος» (Ήσ. 26.4) καὶ καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία» (Πραξ. 4.12). Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἅς φωτίζει πάντοτε τὴν ἐπίγειον μας πορείαν καὶ ἡ πορεία αὕτη ἅς μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, τὴν ἡτοιμασμένην ὑπὸ τοῦ Κυρίου τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτὸν.

Τῷ πνεύματι χαιρόμενος σήμερον μετὰ πάντων ὑμῶν, τῶν κατοικούντων ἐν διαφόροις χώραις, πόλεσι καὶ κώμαις, ἀλλὰ συγκροτούντων τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, θά ἤθελον νὰ εὐχηθῶ εἰς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὅπως ἔχητε ὑγείαν κατ' ἄμφω, εἰρήνην ἐν ταῖς οἰκογενείαις ὑμῶν καὶ κάθε ἐπιτυχίαν εἰς τὰ ἔργα. Εἴθε ὁ Γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ Κύριος καὶ Σωτὴρ νὰ παράσχῃ εἰς ἓνα ἕκαστον ἡμῶν εὐκαιρίαν μὲ ἀνανεωμένας δυνάμεις καὶ μὲ ὅλην τὴν καρδίαν νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν παρουσίαν Αὐτοῦ εἰς τὴν ζωὴν μας.

Ἀμὴν.

† ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Χριστούγεννα, 2016/2017

στις ἄλλες γλώσσες:

- Γιακουτικά
- Ουκρανικά
- Λετονικά
- Λιθουανικά
- Εσθονικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά
- Τατζικικά
- Τουρκμενικά
- Αζερικά
- Μογγολικά
- Γερμανικά
- Κινεζικά παραδοσιακά
- Κινεζικά απλοποιημένα
- Ιαπωνικά